

2. Бутинець Ф.Ф. Інформаційні системи бухгалтерського обліку [Текст] : підручник / Ф.Ф. Бутинець, С.В. Івахненко, Т.В. Давидюк, Т.В. Шахрайчук; За ред. проф. Ф.Ф. Бутинця. – 2-ге вид., перероб. та доп. – Житомир: ПП Рута, 2002. – 544 с.

3. Чигасова Н.М. Місце інформаційних технологій у розвитку інформаційного суспільства в Україні. // Формування ринкових відносин в Україні: Збірник наукових праць. – 2007. – № 9. – С.110-113.

4. Кіндрат О.В. Сучасні інформаційні технології – найперспективніша інвестиція у розвиток підприємства // Науковий вісник ЛНУВМБТ імені С.З. Гжицького. – Львів. – 2016. – т. 18, №2 (69). – С. 72-74.

*Волик Д.А., студент гр. ГМ-16
(науковий керівник – Нісфоян С.С., к.е.н.)
Центральноукраїнський національний технічний університет
м. Кропивницький*

ПРОБЛЕМИ РОЗВИТКУ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО ВИРОБНИЦТВА В УКРАЇНІ

Нині в Україні налічується 28450 сільських населених пунктів, де проживають 14,2 млн. осіб (31,2% загальної чисельності) [1]. Щороку з карти України зникає в середньому 20 сільських населених пунктів. З 1991 року з мапи України зник 641 сільський населений пункт, зокрема 40 селищ і 601 село [2].

На сьогодні у селі маємо найвище безробіття, занедбання традиційних напрямків виробництва сільськогосподарської продукції, відсутність висококласних фахівців, люмпенізація, і, як наслідок, моральна та фізична деградація сільського населення. У сільській місцевості відбувається процес руйнації та закриття об'єктів соціальної інфраструктури, зокрема клубних закладів, бібліотек, кіноустановок, лікарень, підприємств торгівлі та побутового обслуговування.

Україна – аграрна держава, проте сьогоднішній стан справ у сільськогосподарській галузі є, по суті, катастрофічним. Україна має 41,8 млн. га сільськогосподарських угідь, а частка продукції аграрного сектору в зовнішньоторговельному обороті країни становить понад 19,7%. Україна, 90% площі якої становлять сільські території, і проживає третина населення, вирізняється низьким рівнем підтримки сільського господарства. У 2016 р., коли внесок останнього у ВВП склав 9,8%, обсяг державної підтримки становив 0,26% ВВП (в окремих державах ЄС цей показник сягає 4,1%). Через диспаритет цін на продукцію промисловості, що споживається у сільському господарстві, та цін на с/г продукцію відбувається «проїдання» навіть цих коштів.

Обмежені можливості дрібного землевласника щодо застосування механізації і впровадження нових технологій, вимушене використання здебільшого ручної праці, слабкий розвиток сільських територій обумовлюють постійний відплив економічно активного населення: 41% жителів села – пенсіонери, а 18% досягли віку 65 років [3]. Світова практика свідчить, що недостатня увага до соціального розвитку села може призвести до ліквідації

сільського устрою, до зникнення села як особливого соціуму. Проблема комплексного соціального розвитку українського села залишається надто гострою й такою, що має стабільну тенденцію до подальшого погіршення. Тому сьогодні необхідна розробка та запровадження першочергових заходів щодо покращення соціально-економічних процесів розвитку села [4]. Основними такими заходами вважаємо:

- сприяння відновленню роботи та створенню нових підприємств у галузі переробки сільськогосподарської продукції;
- відновлення та підтримування соціальної інфраструктури як передумови підтримки і нарощування людського потенціалу сільських територій та скорочення міграційного відтоку з села;
- зупинити закриття та поступово відновлювати діяльність раніше закритих, відкривати нові заклади соціально-культурного призначення в сільських населених пунктах, розподіливши зобов'язання щодо їх фінансування між органами місцевої влади та населенням;
- систематично здійснювати розбудову й розвиток інженерних мереж і споруд (водо- та газопроводів, дорожньої інфраструктури);
- при розподілі бюджетних видатків надавати пріоритетність фінансуванню освіти на селі, покращенню медичного обслуговування у сільській місцевості, розвитку мережі сільських бібліотек, закладів культури тощо;
- забезпечити інформування щодо можливостей розвитку різних видів альтернативного підприємництва в сільській місцевості; методів, форм і сучасних технологій ведення господарства; забезпечення якості та безпеки продукції.

Список використаних джерел

1. Куценко В.І. Соціальний вектор розвитку українського села. —«Економіка України». — 2014 — <http://nbuv.gov.ua/>
2. О.І. Продіус Проблеми соціально-економічного розвитку сільських поселень та шляхи їх вирішення — <http://dspace.nbuv.gov.ua/>
3. <http://www.niss.gov.ua/articles/1107/>© Національний інститут стратегічних досліджень при Президенті України
4. Мельник Л.Ю. Стан і перспективи розвитку аграрного сектору економіки України. — <http://irbis-nbuv.gov.ua>

*Гаращенко Н. О., викл.
Кропивницький інженерний коледж ЦНТУ
м. Кропивницький*

КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНІСТЬ ПРОДУКЦІЇ ПІДПРИЄМСТВ: ПОНЯТТЯ ТА ОСНОВНІ ПІДХОДИ ОЦІНКИ

На сучасному етапі розвитку України виникають нові вимоги що до конкурентоспроможності підприємства і продукції. Ці поняття тісно